

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at der under 4. Marts 1941 af Formandskabet for Arbejds- og Forligsnævnet ved Kendelse i Sagen mellem De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening er truffet Afgørelse om Dyr-tidstillæggets Størrelse i de paagældende Forhold, er der ved Loven af 18. Marts 1941 om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Regulerings-tillæg) m. m. truffet en Ordning med Hensyn til den af Dyrtiden følgende Lønningsregulering for Statens Tjenestemænd samt Kommuner, andre offentlige Institutioners og koncessionerede Selskabers Tjenestemænd og Funktionærer, der har en Lønningsordning, der i denne Henseende principielt svarer til Statstjenestemændenes. Udenfor de Omraader, der dækkes af Kendelsen af 4. Marts og Lovgivningen om Statens Tjenestemænd m. fl., falder imidlertid mange Forhold, i hvilke der paa principielt tilsvarende Maade skal finde en Regulering af Lønninger eller Tillæg til Lønninger Sted under Hensyntagen til Stigningen i Pristallet. Ligesom Loven af 30. Maj 1940 om det for Arbejds-lønninger gældende Pristal blev gjort almindeligt gældende, saaledes vil det ogsaa af Hensyn til Reguleringen af det almindelige Prisniveau ved denne Lejlighed være nødvendigt at lægge Loft over Lønstigningerne ved at lade Stigningerne i Henhold til Kendelsen af 4. Marts og ved Tjenestemændenes Lønregulering danne Maksimum for Stigningen ved Regulering af de andre Forhold. Dette er foreslaaet i denne Lov, hvis Be-

stemmelser i det hele er gjort gældende for Tiden fra Lovens Ikrafttræden og indtil Udløbet af henholdsvis Kendelsen af 4. Marts 1941 og Tjenestemandslovens nye Bestemmelser, altsaa 28. Februar 1942 og 31. Marts 1942, saaledes at Ændringer i dette Aars Løb i Kendelsen af 4. Marts og i Tjenestemændenes Reguleringstillæg automatisk bliver normgivende for denne Lovs Omraader. Man har fundet det rigtigt i § 1 udtrykkeligt at fastslaa, at Loven er gældende, hvad enten Lønforholdet er ordnet ensidigt ved Regulativ eller Vedtægt eller gennem overenskomstmessig Aftale, medens man — i Overensstemmelse med Forstaaelsen af Loven af 30. Maj 1940 har holdt Enkeltaftalerne udenfor Loven. I § 1, Stk. 2, har man derhos foreslaaet, at Fællesudvalget og Arbejds- og Forligsnævnet efter Loven af 14. September 1940 om Arbejdsforhold beholder deres fulde Kompetence, saaledes at Forhold, i hvilke disse Organer træffer Afgørelse, falder udenfor Loven. I § 2 har man opretholdt Bestemmelsen om, at Hovedorganisationernes Nævn som i Loven af 30. Maj 1940 med forbindende Virkning skal kunne afgøre alle Tvivlsspørgsmaal vedrørende Loven, men da en Del af Forholdene er ordnede efter Regler, der nærmest svarer til Tjenestemændenes, og da Finansministeriet rummer den særlige Søgkundskab i saadanne Sager, har man foreslaaet, at Nævnet i Tilfælde af denne Art skal forhandle med Finansministeriet, før Afgørelsen træffes.